

2024

“C” ÉV

ADVENTI

imafüzet

BALATONKERESZTÚRI
SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA TEMPLOM

Nemeshegyi Péter sj: A szeretet

Egy apácaközösség hívott meg, hogy tartsak nekik előadást a szeretetről.

A terem tele volt nővérekkel, és figyelmesen hallgattak. Beszéltem, beszéltem vagy másfél óra hosszat. Magyaráztam nekik a szeretetről.

A végén megkérdeztem, van-e valakinek valamilyen kérdése.

Akkor egy fiatal apáca föltette a kezét:

„Kedves atya, tessék már megmondani, mi a szeretet?”

– De hiszen másfél óra hosszat ezt magyaráztam! Mit csináljak?

Igyekeztem még egy-két szentírási idézetet mondani, de láttam, hogy nem kapizsgálja. És akkor hirtelen ötlettel ezt mondtam:

„Kedves nővér, nézzen Jézusra! Amit ott lát, AZ A SZERETET!!!”

Fölcsillant az apáca szeme és rábólintott, hogy megértette. Én pedig roppant hálás lettem Jézusnak. Mert rengetegbe került Neki, hogy így fölfoghassuk, mi a szeretet.

Nézz Jézusra! Amit látsz, az a szeretet.

advent I. vasárnapja

N a p i E v a n g é l i u m
L k 21, 25 - 28. 34 - 36

Virrasszatok és imádkozzatok szüntelenül!

Jézus ezeket mondta tanítványainak a világ végéről: „Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés támad a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek megdermednek a rémülettől, miközben várják, hogy mi történik a világgal. A mindenség összetartó erői megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát, amint eljön a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor mindez beteljesedik, nézzetek fel, és emeljétek föl fejetekeket, mert elérkezett megváltásotok. Vigyázzatok, hogy el ne nehezédjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban. Így majd nem ér készületlenül benneteket az a nap. Mint a csapda, úgy csap le mindazokra, akik a földön laknak. Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljetez attól, ami majd bekövetkezik, és megállhassatok az Emberfia színe előtt.”

2024. 12. 01.

Kérdések az Evangeliumhoz

- Hogyan virrasztok a szívemben?
- Tudom-e a napjaimat Jézus jelenlétébe helyezni vagy a hétköznapi gondjai teljesen lekötik a figyelmemet?
- Melyek azok a dolgok, amik elnehezítik a szívemet és megakadályoznak abban, hogy Istennel töltssem az időt?

Szent Ágoston üzenete

Mondhatnánk: Szenvedései annak elismerésére készítetnek, hogy a vég már itt van, hiszen a meghirdetett dolgok beteljesedtek. Korunkban egyetlen szülőföld, város, egy hely sincs biztonságban a szorongatástól és a félelemtől. De ha az, amit az emberek most szenvednek, az az Úr eljövetelének jele, miért írja az apostol, hogy ez történik, miközben az emberek arról beszélnek: Békesség és biztonság (1Thessz 5:3)? Nézzük meg, vajon jobban érthető-e az igeszakasz úgy, hogy az [az evangélium] hirdetése nem így teljesedik be [hogy általános katasztrófa van], hanem amikor az üldözés az egész világ Egyházára vonatkozik. Az „egész világ nyomorúsága” tehát az üldözött egyházra vonatkozik, nem pedig az üldözőkre, akik azt mondják: Béke és biztonság! De pillanatnyilag a saját szemünkkel látjuk, hogy a legszélsőségesebbnek tartott csapás mind a két birodalommal – Krisztus és az ördög országával – megtörténik; a jót és a rosszat egyformán érik. És mindezen gonoszságok közepette egyesek kitartanak az extravagáns lakomák mellett. Ez azt jelenti, hogy "elhalványul", még inkább: ég a kapzsiságtól?

Forrás: Szent Ágoston gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadása alapján Hegyi László fordította

2024. 12. 01.

Ének

*A világ szemében a mi várakozásunk vakmerő,
bizonytalan, kockázatos. De mi tudjuk, hogy akik az Urat
várják, meg nem szégyenülnek.*

*(1) A te utaidat, Uram, mutasd meg /nekem, *
és a te ösvényeidre taníts meg /engem!
MINDAZOK.*

Forrás: <https://nepenektar.hu/idoszak/advent/liturgia/1/gr/6/mindazok-kik-teged-varnak-universi-qui-te-exspectant>

2024. 12. 01.

advent II. vasárnapja

N a p i E v a n g é l i u m
L k 3,1 - 6

Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!

Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik esztendejében történt: Poncius Pilátus volt Judea helytartója. Galileának Heródes volt a negyedes fejedelme, testvére, Fülöp meg Itureának és Trachonitisz tartományának, Lizániász pedig Abilinának volt a negyedes fejedelme, Annás és Kaifás főpapok idejében az Úr szózatot intézett Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

S ő bejárta a Jordán egész vidékét, hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára, ahogy meg van írva Izajás próféta beszédeinek könyvében:

„A pusztába kiáltónak ez a szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit. A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el. Ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden ember meglátja az Isten üdvösségét.”

Kérdések az Evangeliumhoz

- Hogyan készülök az Úr eljövetelére?
- Készítem-e az Úr útját, vagy csak a sajátomat építgetem?

2024. 12. 08.

Nazianzi Szent Gergely üzenete

János hirdette a bűnök bocsánatát, mert ő maga nem tudta megadni azt a keresztséget, ami elveszi a bűnöket; azt csak Isten megtestesült Igéje tudja megadni. János kiált a pusztában, mert elhozza a megváltás örömhírét a pusztaságban és büntetésben lévő Júdeának, de amit hirdet, azt kifejti az evangélium: „Készítsétek az Úr útját!” Mert azok, akik a hitet és a jó cselekedeteket hirdetik, mi mást tehetnek, mint az Úr útjának előkészítését a szívekben? Szent Ambrus szerint sokan Keresztelő Szent Jánost a Törvényhez hasonlítják, mert az ő keresztsége leleplezi a bűnt, de megbocsátani nem tudja azt.

Forrás: s Nazianzi Szent Gergely gondolatait a Catena Aurea angol nyelvű kiadása alapján Haász Rebeka Anna fordította

2024. 12. 08.

R. Lukátsi Vilma

VÉGTELEN ADVENTEK

Majd, ha elmúlik az ünnep, a karácsony,

S elalszik a gyertya a zöld fenyőágon...

Vajon... kialszik-e a fény a szemedben?

Ádventi nép! Vársz-e, élsz-e reményedben?

A Messiás eljött, de nem úgy, mint várták,

Nem fogadták be Őt, tagadták, utálták,

Hiszen királyt vártak, hatalmi jelt, pálcát,

Meg akarták mérni Isten igazságát,

És nem értették Isten Golgotáját...

És nem értették meg Isten Történelmét.

És nem értették meg Irgalmát, kegyelmét.

Azt, hogy az öröktől fogva élő Ige

Alázatosan jött le szolgálni ide.

S végigjárta minden lépését az útnak...

A próféciák is mind-mind ide futnak –

– De itt van kezdete már a másik útnak.

Később megértették, s szerte a világon,

Évente új várás indul, új karácsony.

Aztán... ahogy elmúlt a várásnak vége,

Indulunk ismét a köznapok elébe...

A Messiás eljön, de nem úgy, mint várják,

De aki megérti Isten Golgotáját,

Annak ádventje nem „karácsonyi ádvent.”

Mert tudja, visszajő onnan, ahová ment!

És amikor zsendül a fügefa virág:

A KEGYELEM betelt, s eljő az IGAZSÁG!

Ádventi nép! Ma már az örömhír csendül,

Emeld fel szemedet: a fügefa zsendül.

Vedd füledbe szavát, ígéretét zengőn;

Várd igaz ádventtel: eljön, eljön, eljön!

2024. 12. 08.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/jezus-eljovetele>

advent III. vasárnapja

N a p i E v a n g é l i u m

L k 3,10-18

Tartsatok bűnbánatot!

Amikor Keresztelő János bűnbánatot hirdetett, a nép megkérdezte: „Mit tegyünk?”

„Akinék két ruhája van – válaszolta –, az egyiket ossza meg azzal, akinék egy sincs. S akinék van ennivalója, ugyanígy tegyen.”

Jöttek a vámosok is, hogy megkeresztelje őket, s így szóltak hozzá: „Mester, mit tegyünk?”

Ezt felelte nekik: „Ne követeljetekek többet, mint amennyi meg van szabva.” Megkérdezték őt a katonák is: „Hát mi mit tegyünk?”

Nekik így felelt: „Ne zsarnokoskodjatok, ne bántsatok senkit, hanem elégedjetekek meg zsoldotokkal.”

A nép feszülten várakozott. Mindnyájan azon töprengtekek magukban, vajon nem János-e a Krisztus. Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztelekek titeket. De eljön majd, aki hatalmasabb, akinék saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekekkel és tűzzel fog titeket megkeresztelni. Szórólapátját már a kezében tartja, hogy megtisztítsa szérűjét: a búzát csúrébe gyűjtse, a pelyvát meg olthatatlan tűzben elégesse.”

És még sok mással is buzdította a népet. Így hirdette nekik az üdvösséget.

2024. 12. 15.

Kérdések az Evangéliumhoz

- Jézus nekem mit válaszolna, mit tegyek?
- Készen állok-e arra, hogy befogadjam az Úr eljövételét?
- Merek-e megkérdezni másokat? Kinél keresem életem jelentős kérdéseire a választ?

2024. 12. 15.

II. János Pál pápa üzenete

A második, Istentől alapított eszköz – melyet az Egyház pasztorális munkájában följánl a bűnbánatra és a kiengesztelődésre – a szentségek. A szentségek titokzatos dinamikájában, mely oly gazdag jelképeiben és tartalmában, olyan szempont is található, melyet nem emelünk ki kellően: valamennyi sajátos kegyelmén túl jele a bűnbánatnak és a kiengesztelődésnek. Ezért a szentségek mindegyike szolgálja a léleknek ezt az igényét is.

A keresztség üdvösségszerző fürdő, amely Szent Péter szavai szerint „nem arra szolgál, hogy a testet a szennyből megtisztítsa, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért”. A keresztség halál, eltemetés és föltámadás Krisztussal, aki meghalt, akit eltemettek, és aki föltámadt. A Szentlélek ajándéka Krisztus által. A keresztség eme lényeges és alapvető tulajdonsága semmiképpen sem szünteti meg a már eleve meglevő bánatot, hanem gazdagítja azt. Jézus maga is megkereszteltette magát Jánossal, hogy „a törvényt teljesítse”. (...)

Hasonlóképpen hat a bérálás is. Mint a keresztség megerősítője, amellyel együtt bevezető szentség, amely a Szentlélek teljességében részesít és a keresztség életet nagykorúvá teszi, a szívnek még mélyebb megtérése és a kiengesztelődött közösséghez, Krisztus Egyházához fűző, még erősebb kapocs.

Végül a betegek kenete, a betegség és öregség elviselésében, de különösen utolsó óráinkban az Istenhez való megtérés végső bizonyága; a fájdalom és a halál elfogadása pedig elégtétel az elkövetett bűnökért. Itt valósul meg a legmélyebb kiengesztelődés az Atyával.

De van a szentségek között egy, melyet a rítusában található bűnbevallás miatt gyónásnak nevezünk, de tulajdonképpen a bűnbánat szentségének tekintendő, amint valóban az is. Ez a megtérés és kiengesztelődés szentsége.

Forrás: Szent II. János Pál pápa *Reconciliatio et poenitentia* kezdetű apostoli buzdítása

2024. 12. 15.

Ének

Az Anyaszentegyház, mint jó anyánk, ma enyhíti a szent idő szigorúságát, és a reményt táplálja bennünk. Az Úr közelségének öröme nyugodt, aggodásmentes bizodalmat, szívbeli békét és derűt közöl. Ez őrzi meg a világ sok baja és veszélye közt a keresztényt az élet nagy Adventjében, Krisztus eljövételének napjáig.

*(1) Ne aggódjatok tehát /semmiért, **

hanem mindenben szálljanak föl a ti kéréseitek az /Istenhez!

*(2) És az Isten békéje, mely meghalad minden /értelmet, **

őrizze meg szíveteket és elméteket Jézus /Krisztusban! ANT.

*Dicsőség az Atyának és /Fiúnak, * és Szentlélek /Istennek.*

*Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor **

és mindörökkön örökké, ámen! ANT.

2024. 12. 15.

Forrás: <https://nepenektar.hu/idoszak/advent/liturgia/5/intr/54/orvendjete-k-mindig-az-urban-gaudete-in-domino>

advent IV. vasárnapja

N a p i E v a n g é l i u m
L k 1, 39 - 45

Hogyan lehet az, hogy Uram anyja jön hozzám?

Az angyali üdvözlés után Mária útra kelt, és a hegyek közé, Juda egyik városába sietett. Belépett Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet.

Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, szíve alatt felujjongott a magzat, és a Szentlélek betöltötte Erzsébetet. Hangos szóval így kiáltott:

„Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! Hogyan lehet az, hogy Uram anyja jön hozzám? Mert íme, amikor fülemben csendült köszöntésed szava, örvendezve felujjongott méhemben a magzat! Boldog vagy, aki hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked!”

Kérdések az Evangeliumhoz

- A Szentlélek engem is eltölt. Észreveszem-e magamban a jelenlétét, hagyom-e működni bennem?
- Életem „országútján” kitől, miből merítek erőt?
- Hogyan fejezem ki az örömömet?

2024. 12. 22.

Ferenc pápa üzenete

Az Egyház evangelizáló tevékenysége egyfajta máriás stílussal rendelkezik. Valahányszor Máriára tekintünk, újra felébred bennünk a gyengédség és a szeretet erejébe vetett hit. Benne látjuk, hogy az alázat és a gyöngédség nem a gyengék, hanem az erősek erénye, akiknek ahhoz, hogy fontosnak érezzék magukat, nincs szükségük arra, hogy rosszul bánjanak másokkal. Rá tekintve felfedezzük, hogy ő, aki Istent magasztalta azért, mert „letaszította trónjukról a hatalmasokat” és „a gazdagokat üres kézzel küldte el” (Lk 1,52-53), ugyanaz, mint aki az otthon melegét biztosítja igazságosságkeresésünknek. Ő az is, aki „szívében el-el gondolkodva” (Lk 2,19) gondosan megőrzött mindent.

Mária képes felismerni Isten Lelkének nyomait a nagy eseményekben, és azokban is, amelyek felfoghatatlannak látszanak. Szemléli Isten misztériumát a világban, a történelemben, minden egyes ember hétköznapi életében. Ő az imádkozó és dolgozó názáreti asszony, de a figyelmes Miasszonyunk is, aki „sietve” (Lk 1,39) útra kel falujából, hogy másokon segítsen. Az igazságosságnak és gyöngédségnek, a szemlélődésnek és a mások felé való úton levésnek ez a fajta dinamikája teszi őt az Egyház mintaképévé az evangelizáció számára. (...)

Forrás: Ferenc pápa Evangelii gaudium kezdetű apostoli buzdítása

2024. 12. 22.

Ének

Odafentről, az Úrtól jön Krisztus megváltó istensége: „Harmatozzatok, egek!” Krisztus embersége pedig valóságos emberség, mely Ádámtól fogva évezredekken át készült, hogy azután Máriában „megnyíljon a föld, és megteremje az Üdvözítőt”. A zsoltárban Jákob neve az egész istenváró emberiséget képviseli.

(1) Megáldottad a te földedet, /Uram, *
jóra fordítottad Jákobnak /fogságát.

(2) Az Úr megadja /kegyelmét, *
és földünk megtermi /gyümölcsét. ANT.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak, * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor *
és mindörökkön örökké, ámen! ANT.

2024. 12. 22.

Karácsony éjféli szentmise

N a p i E v a n g é l i u m
L k 2,1-14

Megszületett a ti Megváltótok!

Azokban a napokban Augusztusz császár elrendelte, hogy írják össze a földkerekség lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria kormányzója Kirinusz volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

Galilea Názáret nevű városából, József is fölment Dávid városába, a judeai Betlehembe, hogy összeírják eljegyzett feleségével, Máriával, aki gyermeket várt. Amíg ott tartózkodtak, beteltek Mária napjai, hogy megszüljön gyermekét. Világra hozta, elsőszülött fiát, pólýába takarta, és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

A környéken pásztorok tanyáztak a szabad ég alatt, nyájukat őrizték az éjszakában. Egyszerre csak megállt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége beragyogta őket. Nagyon megrémültek.

Az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, jó hírt hozok nektek, amely nagy öröm lesz az egész népnek. Ma megszületett a

Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz nektek a jel: Kisdedet találtok pólýába takarva és jászolba fektetve.”

Az angyalt hirtelen nagy mennyei sereg vette körül. Istent dicsőítve ezt zengték:

Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek!

2 0 2 4 . 1 2 . 2 4 .

Kérdések az Evangeliumhoz

- Mi az örömöm?
- Miből forrásozik az örömöm?

2024. 12. 24.

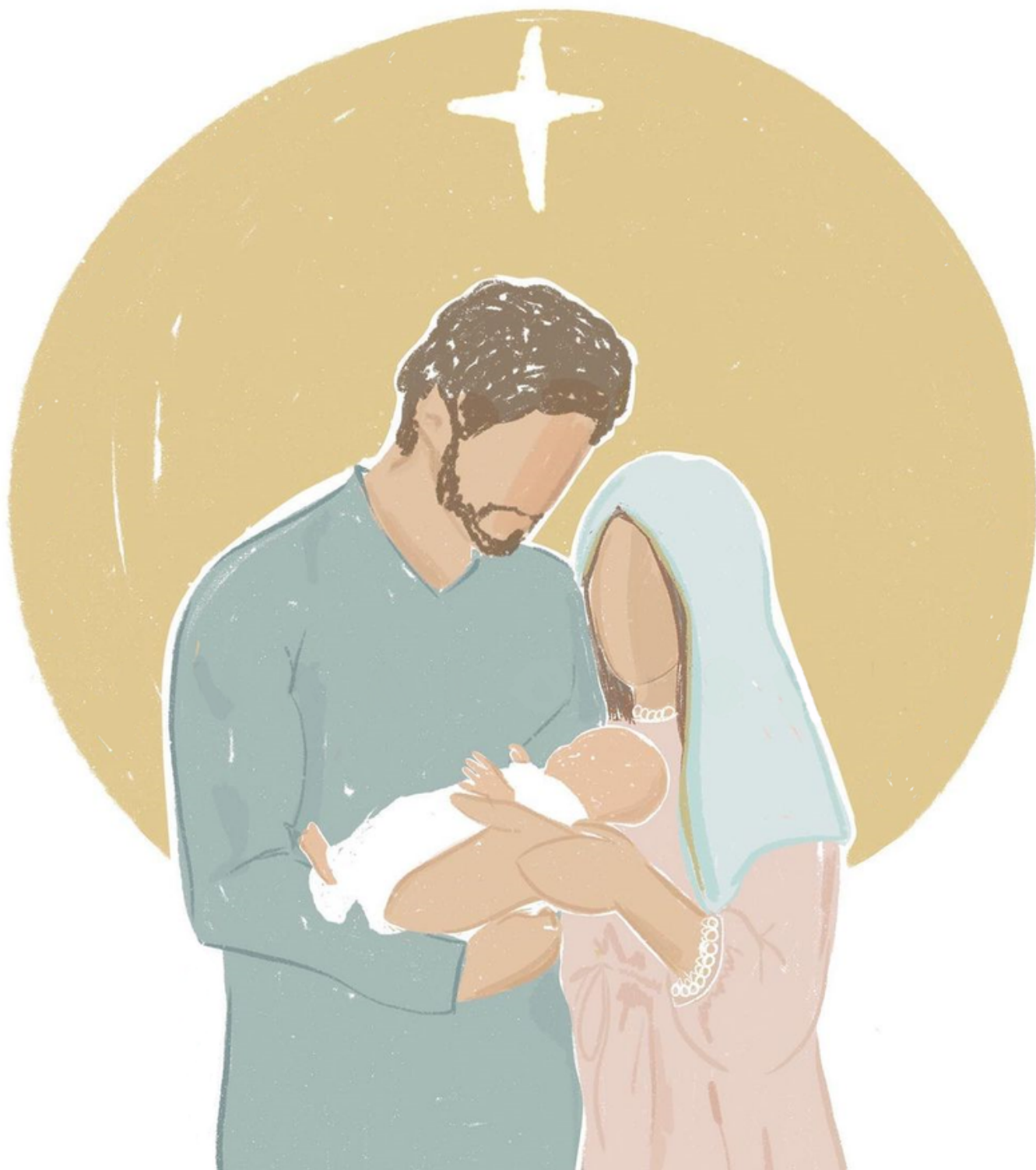
II. János Pál pápa üzenete

Magában Jézus életében kezdettől a végéig jelen van az emberi élet törékenységének megtapasztalása és értéke igenlésének sajátos „dialektikája”. A törékenység jellemzi ugyanis Jézus életét születésétől kezdve. Kétségtelenül az igazak, akik csatlakoznak Mária készséges és örömteli „igen”-jéhez, befogadják Őt. De mindjárt a születése után ott van egy ellenséges világ elutasítása, és keresi a Gyermeket, hogy megölje őt, vagy közömbösen és figyelmetlenül áll e világba lépett élet misztériuma előtt: „Nem volt számukra hely a szálláson”. Éppen a fenyegetések és bizonytalanságok, és Isten ajándékának a hatalma közti kontraszttól ragyog föl nagyobb erővel a dicsőség, mely a názáreti házból és a betlehemi jászolból fakad: ez a születő élet az egész emberiség üdvössége. (...)

Arra vagyunk rendelve, hogy „Fiának képmásához hasonlók legyünk”: Isten dicsősége tükröződik az ember arcán.

Forrás: II. János Pál pápa Evangelium vitae kezdetű enciklikája

2024. 12. 24.

2024. 12. 24.

Misa egy melegszerű kisfiú

Közeledett a karácsonyeste. Árváink életükben először hallották a karácsonyi történetet!

Elmeséltük nekik, hogy József és Mária elment Betlehembe, de már nem volt hely számukra a fogadóknak. Aztán hogyan született meg Jézus egy istállóban, és hogy fektették szülei egy jászolba. Amíg beszéltünk, a gyerekek és a nevelők lélegzet visszafojtva hallgattak bennünket. Némelyikük a szék legszélére csúszott, nehogy egy szót is elmulasszon abból, amit mondunk.

Amikor véget ért a történet, minden gyereknek adtunk három kis darab kartonpapírt, amiből egyszerű jászolt készíthettek. Kaptak egy kis sárga szalvétadarabot is, amit azután az útmutatásunk szerint vékony csíkokra téptek és szalmaként a jászolba tettek. Világosbarna filcből babaformákat vágtunk ki, egy régi hálóingből pedig négyyszögű flanelldarabokat, hogy a babáknak takarója is legyen. A gyerekek serényen dolgoztak, hogy összeállítsák apró jászlaikat, én pedig körbejártam közöttük, hogy segítek, ha valamelyiküknek szüksége lenne rá. Minden rendben ment.

Aztán ahhoz az asztalhoz értem, amelyiknél a hat év körüli kis Misa ült. Éppen elkészült a munkájával. Amikor szemügyre vettem a jászlat, elképedtem, mert nem egy, hanem két baba feküdt benne. Gyorsan hívtam a tolmácsot, hogy megkérdezzem a kisfiútól, miért így készítette a jászolt. A fiúcska széttárta a karjait, elgondolkozva nézte a pici jászolt. Aztán nagy komolyan belefogott a karácsonyi történet elmesélésébe.

Életében először hallotta ezt a történetet, úgyhogy meglepett, milyen pontosan emlékszik rá. Mikor ahhoz a részhez ért, hogy Mária a kis Jézust a jászolba fektette, innen egészen sajátos módon folytatta:

„Amikor Mária a babát a jászolba tette, Jézus rám nézett és megkérdezte, hogy hol lakom. Elmondtam neki, hogy nekem se mamám, se papám, se otthonom nincs. Akkor Jézus azt mondta, hogy lakhatnék nála.

Azt feleltem, hogy ez nem megy, mert én nem tudok neki ajándékot adni, mint mások. De annyira szerettem volna Jézusnál lakni! Gondolkodtam, nincs-e valamim, amit odaajándékozhatnék neki. Eszembe jutott, hogy melegíthetném őt.

Úgyhogy megkérdeztem Jézust: Ha melegen tartalak, az olyan lenne, mint egy ajándék? Jézus erre azt felelte: Ha melegen tartanál, az volna a legszebb ajándék, amit valaha is kaptam. Akkor befeküdtem mellé a jászolba és Jézus rám nézett és azt mondta, hogy most már vele maradhatok – mindig.”

Mire Misa befejezte a történetét, elöntötték szemét a könnyek és megállíthatatlanul patakzottak végig az arcán. Arcát kezébe temette és fejét az asztallapra hajtotta. Két kis válla csak úgy rázkódott a keserves zokogástól. Ez az árva kisfiú talált valakit, aki sohasem hagyná el vagy bántaná őt. Valakit, aki mindig vele lesz. Megtanultam: nem az számít leginkább, hogy mink, hanem, hogy kink van az életben?

Az imafüzet szövege saját gyűjtés eredménye, melyek szövegei
fellelhetőek a megjelölt forrásokban.

Kiadja a Balatonkeresztúri Szent Kereszt Felmagasztalása plébánia
kizárólagosan saját használatra.

A műnek részletei nem közölhetők, és semmilyen formában nem
sokszorosíthatók a jogtulajdonos engedélye nélkül.

2024

